

زین العابدین قریبی

از امتیازات بزرگ اسلام اینست که: زنجیرهای او عام را از دست و پای فکر بشر بازمی کند و از هر نوع اجحاف و ستم و قبول «صاحب اختیاری» جز «خدا» خلاصش می سازد و به انسانیت نعمت «آزادی» بمعنی واقع کلمه عنایت می نماید: «ای پیر وان کتب صحیح آسمانی بیانید به یك اصل مشترک که میان ما و شما است عمل کنیم و آن اینکه غیر خدارا عبادت و بندگی» نکنیم و برای او شریک قائل نشویم، برخی ازما برخی دیگر را «بجای خدا ارباب و صاحب اختیار خود» ندانیم (۱)

«محمد از گران تکالیف شاق را از دوش آنان بر میدارد و زنجیرهایی که بدمت و پای آنها بسته بود، بازمی کند» (۲)

و نیز از امتیازات بزرگ دیگر اسلام اصل «مساویات و برابری انسانها» است اسلام، تمام افراد بشر را همانند دنданهای شاه، برابر و یکسان می شناسد و عوامل زنگ و نژاد خون و تر و توز بان.. را که جهات امتیاز طبقاتی و تبعیضات قومی و نژادی در دنیا شناخته شده به کلی مطرود میداند و معتقد است: همه افراد بشر از یک پدر و مادر آفریده شده‌اند و گرامی ترین

حمسه آزادی

آنها پرهیز گارترین و شایسته‌ترین آنها است» (۱) همین دو اصل سبب شده بود که «غلام حبشه» و «سید قرشی» در اسلام، کنارهم قرار گیرند و از من ایم ای اجتماعی بطور یکسان و برابر بهرمند گردند و توده ملت از همه نوع آزادی فردی و اجتماعی برخوردار باشند (۲)

البته این «حمسه آزادی و برابری» نه تنها برای من در عربستان مائده آسمانی بشمار میرفته بلکه برای کشور متمدن ایران که در آن زمان توده ملت از حقوق اجتماعی محروم بودند، فکر شان در استثمار موبدان، جسمشان در فرمان اسپهیدان، مال و نیرویشان در اختیار هزار فامیلان بوده، نیز مائده آسمانی بش شمار میرفته است ولذا مردم کشوده اهنجکامیکه در برابر دعوت جهانی اسلام و آئین ضد طبقاتی و آزادی بخش آن قرار گرفتند و عملاً مشاهده

(۱) حجرات آیه ۱۳۰

(۲) تفصیل مباحثت مریوط به «آزادی و مساوات» را از کتاب «اسلام و حقوق بشر» بدست آوردید.

(۱) آل عمران آیه ۴۶ (۲) اعراف آیه ۱۵۷

بزرگی تقدیمها

«سروتومان و ازفولد» درباره علل سقوط حکومت ساسانی و استیلای مسلمین بر کشور پهناور ایران چنین می‌نویسد: «هنگامیکه توడه ملت خود دادر برابر ارشنجات بخش مسلمین مشاهده نمودند، نفس آرامی کشیدند و به استقبال آن شافتند زیرا هم از بیداد گرفته‌ای هیئت حاکمه وقت بهتری آمده بودند و هم از خدمت مر بازی که تنها روی دوش آنها سنگینی می‌کرد خسته شده بودند بدلاً احسان می‌کردند که با استیلای مسلمین از آن‌ها مذهبی کامل بر خود را خواهند شد چون اسلام اصول یادشده را تأمین می‌کرد و به غیر مسلمین از یهودیان و نصاری و ذرۃ ثقیان و سابیان و ... آزادی مذهبی میداد و تنها به جزیه اکتفاء مینمود...»

ملت ایران از لحاظ رشد عقلی آمادگی پیدا کرده بود در برابر این دین جدید (اسلام) بدھاطر سادگیش گردن نهد ، و به آن گرایش پیدا کند ، در این وقت اسلام همانند خورشید فروزانی تمام این ابرهای تیره را پراکنده ساخت تا از پرده‌گی صاحبان زر و زور و تزویر و وضع اسفباری که داشت نجاتش پخشد! ...

و درجای دیگر تحت عنوان «توడه ملت به استقبال اسلام شافت» اینطور ادامه میدهد: «ساکنان شهرها مخصوصاً صاحبان صنایع و حرفة‌ها و طبقه کارگر به استقبال اسلام شافتند و بسیاری از مردم با اشتیاق فراوان در برابر آن گردن نهادند زیرا مقتضای ترک کردن آئین زرتشت و تقبیح قدرت آب و خاک و آتش از بایه مردمی که مذهب، آنان را ذلیل و کوچک ساخته و از حقوق انسانی محروم شان

کرده‌اند، بلطفی و صمیب رومی و سامان فارسی و دیگر از آحاد مسلمین امتیازی از یکدیگر ندارند ، بلکه آنها که شایستگی و پر هیز گاری پیشتری کسب کرده‌اند، به مقام «سلمان هنا اهل البيت» نائل گردیده‌اند، به این آئین جذب شدند تا بدینوسیله از جهنم طبقاتی ساسانی و اختلاف و سلب آزادی مؤبدی نجات یابند.

این موضوع چیری نیست که مسا روی تهسب و خوشبینی که نسبت به اسلام داریم به آن اعتراف کرد و باشیم بلکه مطالعه در متون اصیل تاریخ ، گواه صحبت آنست:

است، گفت: چندیک است این، دیگرچی؟ گفت: و اخراج العباد من عبادة العباد الى عبادة الله یعنی: آزادساختن بندگان خدا از بندگی
الله یعنی: آزادگان، تابعند خدا باشند نه بندگان، بندگان، گفت:
بندگان، تابعند خدا باشند نه بندگان، بندگان، گفت: و الناس بنو آدم و
نیک است دیگرچی؟ گفت: و الناس بنو آدم و
حوالاً اخوة لاب و ام یعنی: همه مردم ازیک
پدر و مادر (آدم و حوا)، زاده شدند و همه باهم برادر
و برادرند گفت: اینهم بسیار نیک است.

سپس رسم کفت: اگر اینها را پذیر فتم چه خواهد
کرد آیا بر من گردید؟
زهره گفت: آری به خدا قسم دیگر جز برای
تجارت ویسا احتیاجی دیگر نزدیک شهرهای شما
نخواهیم آمد. رسم کفت: سختدا تصدیق می کنم
اما متأسفم که باید بگوییم از زمان ارشد شیر رسم بر
اینست که به طبقات پست اجازه داده نشده دست
بکاری که مخصوص طبقات عالی و اشراف است
بزند زیرا اگر از دکاست خود خارج شوند معاخر
طبقات اشراف شده بر آنها ستم رومیدارند.

زهره گفت: بنابراین، از همه مردم برای مردم
بهترین ما هر گز نمیتوانم با طبقات پائین آنچنان
رفتار کنم که شامی کنم. ما فرمان خدا را در
رعایت طبقات پائین اطاعت می کنم و نافرمانی
آنها به ما زیان نمی دساند» (۲)

* * *

لیک اعتراض جالب

یکی از نویسندهای کان معروف برخلاف بعضی که

نموده بود این بود که درین ابراسلامی که به آنان
«آزادی» و «مساویت» می داد تسلیم شوند...» (۱)

* * *

آزادی و مساوات اسلامی بقدرتی چشمگیر و
جداب بود که حتی گردن اندگان سیاست وقت
نمی توانستند آنرا انکار کنند اما روی سنتهای غلطی
که از دیر باز در این مرزو بوم حکمفرما بوده نمی-
توانستند آنرا بکار بندند!

«ابن اثیر» در این باره می نویسد: «هنگامیکه
درست فرخزاد» سپهسالار لشکر ایران با «زهرا
ابن عبدالله» افسر رشد اسلام درقادیه ملاقات کرد
با او گفت: شما مردم عرب همسایگان ما بودید و
ما به شما احسان می کردیم و از شما نگهداری می نمودیم
و چنین و چنان می کردیم...

زهره گفت: وضع امر و زما باعرا بی که تو میگوئی
فرق می کند، هدف ما با هدف آنها دوناست آنها
بخاطر هدفهای مادی به سر زمین شما می آمدند و
ما بخاطر هدفهای منوی، وما همچنان بودیم که
تو گفته‌ی تا آنکه خداوند پیامبر ش را در میان
ما برانگیخت و ما دعوتش را اجابت کردیم، او به
پیامبر ش فرمود: هر که این آئین را پذیرد خوار
و زبون خواهد شد و هر که پذیرد عزیز و محترم خواهد
گشت.

رسم گفت: حقیقت دینتان را برایم بیان کن.
زهره گفت: پایه ای اساسی اقرار به وجود است خدا
و رسالت محمد (ص) و آنچه که از ناحیه او آورده

(۱) الدعوه الى الاسلام ص ۲۳۷

(۲) کامل ابن اثیر ج ۲ ص ۲۲۰

امیرالمؤمنین را همچون سلاطین استقبل کنند؛ چون لشکر فرا رسید پیش دویدند، علی را که از سر بازان دیگر امتنایی نداشت با هلهله و شادباش و شادی تلقی کردند آن پیشوای بزرگ از رسم تعظیم و تکریم ایرانیان نسبت به پیشوای خویش بایهای پر لطف این چنین انتقادی کنند: «به خدا اقسام فرمانروایان از اینکار سودی نمی‌برند و شما هم نه در دنیا و نه در آخرت از اینکار مشقت باری حاصل، طرفی نمی‌پنید» آری اسلام نقطه عطفی را در فلسفه رهبری توده‌ها بهمیان کشیده بود «شبان» را برای حراست «گله» میدانست نه گله را برای ارضی شبان.

اسلام حمامۀ آزادی توده‌ها بشمار میرفت، رهبر برای مردم یا مردم برای رهبر؛ این بود پرسش تازه‌ای که اسلام در بر ابر فاسخۀ سیاسی دنیا قدمیم و ایران ساسانی بوجود آورد بود، در جنک‌های هفت‌قدسانه ایران و روم، هیچ‌گاه چنین مسأله‌ای در بر ابر توده‌ها مطرح نگشته بود، سیاست خود کامه هر دو امپراتوری بیکی بود: مردم برای رهبر، توده فدای طبقات ممتازاً

جنک تنها بر سر این بود که گرگ این گله اینک که باشد؟ گرگان روم یا تیسفون؟، بارگاه بی‌پیرایه علی در کوفه قراردادشت و موالي و ایرانیان با آن تماس نزدیک داشتند، سادگی آن را تنها به وصف نمی‌شنیدند بلکه به رأی العین با دیدگان خویش بخوبی میدیدند. از این‌سر و اگر توده‌های ستمدیده ایرانی بدین دعوت لبیک اجابت گفته شد (دارد) (۱)

ما بر رسم شرائط و مقتضیات بحیط ایران را برای پذیرش اسلام همینجا خاتمه میدهیم خوانند گران محترم را به خواندن کتاب «خدمات متقابل اسلام و ایران» نوشته داشتمند معظم آقای مطهری توصیه می‌نماییم. و ارشماره: آینده به بررسی شرائط و مقتضیات «روم» می‌پردازیم.

روح «ناسیونالیستی» شدید، آنها را ازاعتراف به حقیقت بازمی‌دارد، در مورد علم گرایش ایران آنروزیه اسلام، می‌نویسد: «توده‌های مردم نه تنها در خود در بر ایر جاذبۀ جهان بینی واید گلوبزی صند طبقاتی اسلام مقاومتی احساس نمیکردند، بلکه درست ده‌آرمان آن، همان چیزی را می‌یافتد که قرنها به بهای آه و اشک و خون خردوار و جان شار و مشناق آن بودند و عطش آنرا از قرنها در خود احساس می‌کردند...»

توده‌های نسل اول ایران صدر اسلام در بر ابر آرمان رهایی بخش آئین نو نه تنها با دشمنان ای تبلیغاتی مردم فریب خوش ظاهر بی‌باطن رو برو و نکشند نه تنها فقط پیامبر اسلام بارها تصریح کرده بود که: «من انسانی همانند شما هستم» و با «بین سیاه حبشه و سید قرشی جز به پرهیز گاری و تقوی تفاوتی وجود ندارد» بلکه علی‌نیز روش حکومت در زمان خلفای نخستین، به‌ویژه علی (ع) را در حد خواب و خیال و افسانه‌آمیزی به پیش ایه‌تر از آنچه خود می‌خواستند و آرزویش را در دل داشتند ساده یافتند...

یکی از احسان‌ترین احظایات برخوردارین دوجهان بینی - بر خود دست منحط ساسانی و آئین نو اسلام - را در بسیج علی امیرالمؤمنین هنگام لشکر کشی به شام با کشاورزان آزاد شده ایرانی شهر «انبار» بر ساحل فرات می‌یابیم. این برخورد عوج تقریباً یکی از شیواترین و تکان دهنده ترین خطبه‌های علی (ع) است که از این پیشوای بی‌نظیر تاریخ جهانداری و سیاست، برای همیشه برای عبرت رهبران آینده جهان بر جای مانده است.. نیروی عراق بسوی شام بسیج کرده بود و دهگانان شهر زیبای انبار بر ساحل فرات به آئین ایران قدیم صفت بسته بودند تا موکب همایون